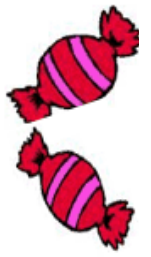

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפלה וקריאת התורה

זמני השבת	הד"ן	מוצש"ק
ירושלים	19:10	20:28
חיפה	19:21	20:34
תל אביב	19:29	20:32
באר שבע	19:25	20:30

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פּרשׂת פּנחס <> כ"א תמוז התשע"ג <> גליון מספר 83 <> שנה שנייה

החינה בפּרשׂה

- מה נתן ה' לפנחס עבור הריגת המדינית ואיש הישראלי?
- מי הייתה האשה המכה?
- מי היה האיש המכה?
- מה שם אמו של משה אהרן ומרים?
- מה שם אביהם?
- מה שם בנות צלפחד?

נקדה למחשבה "השאיפה למאורה"

מספרים על הגאון בעל התניא, שהיה גר סמוך לחצר של תלמוד תורה, ובאמצע החצר היה עמוד גבוה עשרה מטר, והילדים התלמידים התחרו ביניהם מי יצליח לעלות לראש העמוד. בין המתחרים היה נכדו של הרב, הילד מנחם מנדל, [שנותפרסם אחר כך כגאון בעל צמח צדק]. והנה התחילו התלמידים לרוץ ולעלות על העמוד, אך כשהגיעו לחצי העמוד המה כרעו ונפלו, ואלו הילד מנדל הצליח לעלות עד רום פסגת העמוד, והכל מחו לו כפיים. בשמוע הגאון את הרעש של מחיאות כפיים, הסתפל דרך החלון, וראה את נכדו עומד למעלה בראש פסגת העמוד, וכלם מוחים לו כפיים, רמז לו באצבעו שיבוא אליו, וכשבא שאל את הנכד: מנדל, למה עליית לראש העמוד? ענהו הנכד: סבא, זוהי התחרות בינינו, ולמעשה כלם לא הצליחו לעלות, ורק אני הצלחתי". שאל הסבא: במה כחך יפה יותר מכלם? ענה לו: סבא! אני הסתפלתי עליהם וראיתי שכאשר הגיעו לחצי גבה העמוד, הביטו למטה וראו שהם גבוהים מן הקרקע, קבלו סחרחרת ונפלו. אני החלטתי לא להסתפל למטה, כי אם רק למעלה, ולכן אזרתי עז ועליתי לרום פסגת העמוד. אמר לו הרב: טוב עשית, ומקרא מלא הוא "ארח חיים למעלה למשפיל, למען סור משאול מטה", ולכן גם בלמודיך, לא תסתפל על קטנים ממך בחכמה, פן תסתפק במועט, ואפשר שגם תרד מרמת הלמוד שלך, אלא תסתפל בגדולים ממך, באפן שגם אתה תעלה מעלה מעלה, ובזה תזכה להיות ברום המעלה.

מעשה ובקשו אנשים מעירה סמוכה למרן "החפץ חיים", היות והימים הנוראים קרבים ובאים ועדין אין להם "בעל תפלה", שישלח אחד מתלמידיו שיתפלל אצלם בימים הנוראים. ה"חפץ חיים" קרא לאחד מתלמידיו ובקשו שלקראת הימים הנוראים ילך להתפלל באותה קהלה. התלמיד אמר כי רוצה הוא להתפלל בימים הנוראים במחיצת רבו, ובמחיצת הישיבה הקדושה ואין הוא חפץ להתפלל באותה עירה. אמר ה"חפץ חיים" לאותו תלמיד: האדם לא נברא רק בשביל עצמו, אלא גם לעשות חסד עם אחרים וזה תפקידו עכשו להתפלל באותה עירה". הרב יצחק מוולוז'ין כותב בהקדמה לספר "נפש החיים" בשם אביו הגר"ח זצ"ל לשון יותר חריפה: האדם לא לעצמו נברא, אלא רק להועיל לאחרים ככל אשר ימצא בכחו לעשות.